Коронна кондика.

Четвърти регистър на привилегиите и отказите[1] на Малката канцелария на Негово Свято Величество. Съгласно доклада на знаменития и велможи господин Вацлав Лешчински от Лешно, вицеканцлер на Кралство Полша, старейшина Брестски и Варкски и т.н.

1623 г.

[…]

Декларация на благородството на Миклашевски

Сигизмунд III и пр.[2]:

Обявяваме и пр.[3], че по-рано, на Общото парламентарно събрание на Кралството, проведено през хиляда шестстотин и осемнадесета година, Ние бяхме предоставили на благородниците Павел и Алберт Миклашевски вместо изгубената привилегия[4] за прерогатива на благородството, дарена на покойния благородник Станислав Миклашовски[5], друга Наша привилегия, чрез която на по-горе упоменатите Павел и Алберт Миклашевски бяха предоставени права и свободи, послужващи на рицарското съсловие, към която бяхме добавили следното условие: по-горе упоменатите Миклашевски да положат лична клетва[6] пред управата[7] на замъка Хенцини относно загубата на грамотата за благородство, дарена на баща им. И понеже сега чрез автентичен документ, извлечен от хенцининските замъчни актови книги, тези Миклашевски, родни братя, доказаха, че са положили по-горе упоменатата клетва, и Ни помолиха да обявим,

---

1 „Отказна грамота“ — акт от старинното поземлено право, който удостоверява прехвърлянето и закрепването на правото на собственост върху имот на новия земевладетел след проверка на границите и правото на собственост.

2 Съкращение на пълната титла, която гласи: *Зигмунт Трети, по Божията милост крал Полски, велик княз Литовски, Руски, Пруски, Мазовецки, Жемайтийски, Ливонски, а също така наследствен крал на шведите, готите, вендите“.*

3 Съкращение на типичната формулировка, която гласи: *„Обявяваме с тази Наша настояща грамота на всички и на всекиго поотделно, когото това касае:“.*

4 Вид официален документ – грамота, указ, диплома.

5 Така е в оригинала. Както в този, така и в други документи от него време се срещат тия две форми на името дори в рамките на един и същи текст, сиреч, използват се взаимнозаменяемо.

6 Лична клетва (на лат. *iuramentum corporale*), също наричана „телесна“, т.е. положена върху разпятие като символ на Тялото Христово, е вид клетва с доказателствена тежест в съдебните процеси на Полско-литовската държава. Вж.: Balzer O., *Przewód sądowy polski w zarysie (Wykład uniwersytecki)*, Лвов 1935 [*Studia nad Historją Prawa Polskiego*, T. XV, ч. 1], стр. 152–168. По отношение на практиката на прилагането ѝ както и кратко обобщение на литературата по този въпрос, вж.: Moniuszko A., *Iuramentum corporale praestitit. Przyczynek do badań nad przysięgą dowodową w koronnym procesie ziemskim u schyłku XVI stulecia // Соціум. Альманах соціальної історії. — 2010. — Т. IX. — стр. 361-372.*

7 Замъчната управа (на латински: officium castrense) представлява административно-съдебен орган към замъчния съд (на латински: iudicium castrense). Името произхожда от латинската дума *castrum*, на която съответстват думите *крепост, замък, дворец*, където първоначално се намирали съдилищата. Управата отговаря за изпълнението на съдебните решения, воденето на замъчните съдебни книги и разглеждането на граждански и наказателни дела, изискващи бързо производство. Към такива дела се отнасяли, например, насилственото прогонване от владение на имот (на латински: violenta expulsio), спорове относно зестра, подялба на имущество между братя, незаконно носене на огнестрелно оръжие, както и началните етапи на изпълнителното производство. В замъчните съдебни книги се вписвали също заеми, залози, зестри, дарствени актове, завещания и др. От тях и днес може да се узнае колко сандъци, мебели, сребърни съдове или дори възглавници е получила булка, както и в какво състояние се е намирал дворът или имението при продажба, изнасяне или нанасяне на новите собственици — понякога това са изключително подробни описания. Вписването на актовете в замъчните книги (наричано *предявяване*) им придавало юридическа сила и осигурявало тяхното съхранение. Източник: Drzewiecki, Henryk. Zarys dziejów notarjatu w Polsce (на полски). — Warszawa: Skład Główny Gebethner & Wolff, 1927. — с. 9, 34.

че те, след изпълненото условие, добавено в Нашата привилегия, без всякакво съмнение са истински и законни благородници — Ние, благосклонно уважавайки тази тяхна молба като справедлива и законосъобразна, обявяваме, че по-горе упоменатите Павел и Алберт Миклашевски са истински, законни и безсъмнени благородници, възвръщайки ги изцяло към всички права и свободи, послужващи на рицарското съсловие на Кралството, съгласно разгледаната Наша привилегия, предоставена на тях самите.

В уверение на това и пр.[8]

Дадено във Варшава на двадесет и седмия ден от месец март, година, както по-горе.

Сигизмунд, крал.

Якуб Задзик, секретар на Негово Кралско Величество.

Източник:

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie – Zespoł 4 Seria 1 Sygnatura 170 – Metryka Koronna. Regestrum quartum privilegiorum et resignationum cancellariæ Sacræ Regiæ Maiestatis minoris ad relationem illustris et magnifici domini Venceslai a Leszno Lesczynski Regni Poloniae vicecancellarii Brestensi Varecensique etc. Capitanei. M.D.C.XXIII. Declaratio Nobilitatis Miklaszewskich. Str. B175r–B175v.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:AGAD_-_Metryka_Koronna,_Zesp._4_Ser._1_Syg._170._Wyci%C4%85g.pdf

Транскрипция: Ангел Миклашевски
26.11.2025

[8] Съкращение на типичната формулировка, която гласи: „*В уверение на това разпоредихме настоящата грамота, подписана с Нашата ръка, да се затвърди с печата на Короната*“.